

digste Tidspunkt. Skulde de paagældende saa for al Fremtid svare Renter ifølge denne paa et meget uheldigt Tidspunkt foretagne Omvurdering, vilde alle disse Brug være meget ilde stedte. Jeg maa meget beklage, at Mindretallet er gaaet med til, at Præstebøderne skal bære de med periodiske Omvurderinger forbundne meget betydelige Tab.

Ændringsforslag Nr. 13 til § 8, som er stillet af Regeringspartierne, bestemmer, at der kan ydes Byggelaan svarende til $\frac{9}{10}$ af Byggesummen, dog ikke udover et Maksimumsbeløb, som efter indhentet Erklæring fra Statistisk Departement angaaende Prisforholdene fastsættes forud for hvert Kalenderaar af Landbrugsministeren efter Forhandling med begge Tings Finansudvalg. Ved Fastsættelse af dette Byggelaan, som ogsaa skal forrentes, beregnes der en Normalsum, som foreløbig ansættes til 6 000 Kr. Det bliver kun en Del af Byggelaanet, som skal forrentes, hvorimod hele Byggelaanet skal afdrages, dog er det afdragsfrit de første 3 Aar. Efter 10 Aars Forløb skal der foretages en Revision af Normalbyggesummen, og denne Revision skal foretages af Landbrugsministeren i Forbindelse med Finansudvalgene, disse skal fastslaa, hvad man paa det Tidspunkt maa anse for Normalbyggesum, og denne nyansatte Normalbyggesum skal da forrentes de næste 10 Aar. Saaledes har jeg i alt Fald forstaaet Regeringspartiernes Forslag. Dette vil imidlertid medføre, at Folk, som i 10 Aar har forrentet en Byggesum af 6 000 Kr., maaske efter disse 10 Aars Forløb pludselig kommer til at forrente en Byggesum, som er dobbelt saa stor, altsaa 12 000 Kr. Jeg er vis paa, at disse Mennesker i saa Fald vil føle sig meget ilde berørte, det vil uundgaeligt skabe megen Utilfredshed fremfor det af os stillede Forslag, ved hvilket de faar en betydelig sikrere Lettelse.

Ændringsforslag Nr. 14 til § 8, som er stillet af Venstre Mindretallet, bestemmer, at der ydes et Byggelaan paa ni Tiendedele af Byggesummen, men at denne ikke maa overstige 9 000 Kr. Byggelaanet skal da i 1919—20, altsaa i det Finansaar, i hvilket vi befinder os, nedskrives med 30 pCt., som Staten forlods skal betale for disse Brug. En saadan procentvis Nedskrivning af kommende Byggelaan skal da finde Sted efter den Skala, som fastsættes for hvert enkelt Aar af Landbrugsministeren efter Forhandling med Finansudvalgene, saa længe Nødvendigheden taler derfor. Laanene skal forrentes med

5 pCt., hvoraf den ene Procent er Afdrag, men skal være afdragsfri i 3 Aar; saaledes har jeg forstaaet det ærede Mindretals Ændring. Dette Ændringsforslag, som for indeværende Aar betyder et stort Gode, nemlig Nedskrivning af Byggesummen med 30 pCt., er ikke nogen som helst Garanti for, at det i Fremtiden vil betyde et tilsvarende Gode, idet det kan være tvivlsomt, om man i kommende Aar vil gaa med til en lignende procentvis Nedskrivning. Vi maa derfor betragte vort Forslag som det, der betyder det største Gode for disse Brug, idet det tilsiger et Byggelaan svarende til ni Tiendedele af hele Byggesummen til en Rente af 3 pCt. Jeg er fuldstændig paa det rene med, at saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket i dette høje Ting, er der ikke Sandsynlighed for at faa vort Ændringsforslag ført igennem, men da jeg absolut betragter vort Ændringsforslag som det, der vil gavne Kirken mest, og som et Forslag, der vil betyde et overordentligt Gode for Kirken i Modsætning til de Ændringsforslag, der er stillet fra de andre Partiers Side, skal jeg tillade mig at henstille til ærede Medlemmer at stemme for det af os stillede Ændringsforslag.

Pinstrup: Vi er nogle Medlemmer, der har tilladt os at stille et Ændringsforslag, hvorom jeg skal sige et Par Ord. Da den højtærede Kirkeminister fremsatte det foreliggende Lovforslag, var det os en Tilfredsstillelse at se, at han var af den Anskuelse, at det var ønskeligt at bevare et vist Areal ved Præstegaardene. Deri er vi enige med den højtærede Minister; det er sikkert rigtigt. Der er ikke mindst i disse Aar gjort sørgelige Erfaringer for Landsbyskolernes Vedkommende med Hensyn til, hvilket Tab det har været for Lærerne, naar Lærerne og Sogneraadene i saa mange Tilfælde er endes om at bortsælge Skolelodderne. Det har medført store Vanskeligheder for Lærerne, og der er ingen Tvivl om, at der er mangfoldige Lærere, der ønsker, at de havde haft deres Skolelod igen. Men naar den en Gang er borte, er det meget vanskeligt at faa fat paa den igen. Derfor er det rigtigt, at man nu ikke gør den samme Fejl for Præstegaardenes Vedkommende, men bevarer en passende Jordlod ved dem. Da jeg saa at Jorearealet var begrænset, ganske vist „som Regel“, til 11 ha eller 20 Tdr. Land, mente jeg, at det var det mindste Areal, der kunde være Tale om; derfor var det mig og flere med mig en